

Consello de Galicia

Buenos Aires, 25 d'abril de 1957.-

Señor
D. César Alvajar
París.-

Meu querido amigo Alvajar:

Recibin xa fai días a tua carta, que me mandabas somentes a xeito de acuse de recibo da miña anterior, na que che falaba da representación de Galicia en París e do noso desexo de que seas tí o representante. Prometías na tua completar o tema, pero como aínda non volviches a escribir, fago eu oxe.-

Pero denantes de nada recibe o meu pésa-me mais cordial -así como o dos nosos irmáns e amigos de eiquí- pola morte da tua segunda dona francesa. Os que andamos soios polo mundo adiante sabemos da delor de ir deixando anacos de espírito, de corazón e de afeitos ao longo dos camiños. Por iso compartimos fradernalmente contigo a tua anguria.-

E dito o que dito queda, vamos ao motivo principal desta carta. Temos lido eiquí unha información moi destacada na que se falaba dunha importante reunión de todol-os partidos políticos republicáns, das duas orgaizacións sindicais e das agrupacións vascas e catalanas, na cual -según di a información de referencia- e a pedido dos orgaísmos que aitan no interior de España, se tomaron acordos referentes a unha aituación conxunta en posibels acontecementos políticos - a caída de Franco entre eles- na Península e a substitución provisional do réximen deica a reestroituración do novo, democrático, etc., resultado dunha consulta eleitoral libre e con garantías.-

Agora ben; aparte da información pública de que che falo, nos temos, por outros meios, informacións "descoincidentes" sobor do tratado e acordado. Pol-o de pronto non se menciona a Galicia nin a ningunha representación dela. ¿E que non asistiu ningún galego? Coidamos que sí, mais que, como de costume, non aituaron en nome de Galicia, senon que, acaso, no de partidos políticos alleos a Galicia e aos seus problemas ?Non sí?.-

E de ahí o ouxeto principal de ista carta. Pedímosche -pídocho eu en forma confidencial e persoal- que nos consigas unha información verídica do tratado a travoso dos cataláns, da opinión e posición catalana, especialmente do problema das rexións, e decir, das nacionalidades no próisimo futuro, ao caer Franco. Por razóns que che eisplicarei logo con mais vagar, intresanos que a información e comentario se o hay, sexa de orixen catalán. Agardamos con moito interés este favor da tua parte.-

I-agora volvendo a custión do noso representante en París, línlles aos amigos a tua carta e oubó coinciden-

cia unánime niste puntos:

1º-A nosa representación en París ten de ser persoal. E decir, o noso representante aituará en forma independente de acordo cos nosos puntos de vista e dacordo co seu elial saber e entender, sin ter que tomar consello, bo-visto nin ourentación de grupos etc. Os seus informes e a súa responsabilidade ha de ser ante nós.-

2º-A formación de algún grupo galego que direita ou indireitamente o apoie, e cousa totalmente a parte de nós. Nos en iso non temos nada que intervir, aínda que "a posteriori" tratemos con eles e agradezamos a súa cooperación.-

3º-Por longa esperencia sabemos as dificultades e incomenentes de toda cras, que traen sempre os "grupos deliberativos", darredor das representacións, aínda das grandes e oficiais representacións diplomáticas.-

4º-A nosa posición política, netamente galega, inspirada no principio indeclinabel da nosa autodeterminación política previa a todo, podería non coincidir -e seguramente non coincide- coa posición da maioría de calquera grupo que ahí se formase. O feito de que no órden político até agora ningún teña falado en París como galego i-en nome de Galicia, e solo de Galicia, indica a seguridade deste "non-acordo" coa nosa posición.-

5º-En canto á parte económica, preguntábache na miña carta canto podería importar o sosteñemento da representación, partindo da base de que o noso representante teña ahí algún outro meio de vida. Insisto na pregunta.-

6º é principal: Sin menosprecio das persoas de que tí me falas na túa carta, insistimos en que tí, e solo tí, podes e deber ser o representante de Galicia en París.- Coido saber que os demais teñen todos posición tomada en canto a política de partido, cousa que os inhibiría en parte pra aituár como nós o desexamos. Pol-o demais eiquí todos nos "encariñamos" coa idea de que sexas tí por moitísimas razóns. En primeiro termo por ter sido tí o único que se preocupou do problemas.-

Gordón Ordás tuvo moito éisito aquí. Nós queríamos facerlle unha gran demostración a que concurrirían 1.000 persoas no mellor hotel de Buenos Aires. Non foi posibel pol-a premura do tempo pois tiña que estar en México o 14 de abril. Dímoslle unha cena limitada de mesa redonda no hotel donde adoita a agasallarse aos Xefes de Estado e aos embaixadores eistraordinarios. Asistíu o Consello de Galicia, cos representantes das Comisiós teínicas e os Presidentes das sociedades de Orense, Coruña, Pontevedra, Betanzos, Corcubión e Irmandade Galega, que son a flor da galegitude eiquí.-

Consello de Galiza

O diálogo con él foi moi amabel e moi comprensivo. Mais xa che volverei a falar deso. Preguntéille por tí e mostrouse moi afeituoso. Houbo diálogo encol do noso problema e declarouse partidario da República Federal, con plenos dereitos pros Estados integrantes.-

Os aitos en que intervíu así como na prensa toda, foron de moita resonancia.-

E nada mais por hoxe. Saúdos de todos e da miña parte unha forte e cordial aperta.-

Ramón Suárez Picallo

Repito: Contestame enseguida especialmente sobre da información que che pido.-